

Αμφάρου, Περσε. εἰκότος
Ν. Ἐδμουν. 6 σ. 54 η.

(2)

Χερσοβίτσα η

Κατὰ τὸ 1480^{αὐτῆς} ἡ εἰμὴν ἡθ' θεοσκίου ^{καὶ παραδίδεται.} Ἰσχυροῦς. Μὴ δὲ εἰσ-
άγειται ἀνθρώποις ~~καὶ~~ ὁσας χερσοβίτς πρὸς οὐχί
καὶ τοῦ χωρίου Παλαιόμυθος ἢ Ἀναργανία. Ἐν αὐτῇ
ἔσθ' ἡ γὰρ τῆς θεοσκίου μετὰ τῆς Χερσοβίτς ἐπονομα-
ζομένη, ὅθεν ἡ χώρα ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν. Τῇ εἰκότος ^ἡ ~~ἡ~~
ἀνθρώποις τὰ δάματα τῆς ιστορίας μετὰ τῶν ἡμερῶν του οὔτ.
Δήμιος.

σ. 60. Δύο τῶν ἐιστορήσεων τοῦ ναοῦ ἔσθ' ἡ γὰρ εἶναι Ἰωαννίται. Ἡ
ἀνθρώποις αἰτία τοῦ εἰστορήσθαι εἶναι εἶναι παρατίθεται ἀνθρώποις σαφῶς.

Ἀναργανία / Χερσοβίτσα καὶ Ἰσχυροῦς. Τζ. Νουχάιη,
(Χερσοβίτς) Χερσοβίτς ἢ Παλαιόμυθος ἢ Ἰσχυροῦς 1928.

